

Chr. Christensen]

har vi netop et af de områder, hvor vi er mest nervøse for denne pakke. Lad mig sige det ganske klart: vi vil ikke være med til nogen foranstaltninger, hvorigennem man med offentlige midler skal udkonkurrere det private erhvervsliv. Vi kan levende forestille os, hvad der kan ske ude omkring, hvor kommunerne har sat projekter i stå, fordi der ikke var penge til det, med det resultat, at også private virksomheder og entreprenører har måttet afskedige folk, og så kommer man nu i kraft af offentlige mildere og sætter sådanne projekter i gang ved hjælp af anden arbejdskraft. Det ville være alt for stor en belastning for befolkningens forståelse for det, vi skal have igennem her.

Jeg efterlyste i mit indlæg om jobskabelse regeringens holdning til betalingsspørgsmålet. Vi er nødt til at se i øjnene, at tingene skal betales, men jeg vil da godt sige, at nu får vi her at vide, at en del af udgifterne skal væltes over på kommunerne, og at man skal fordoble det pligtige beløb til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Det er muligt, man skal det, men det giver også vældige bekymringer for kommunens økonomi i den anledning. De har unægtelig været inde i alle de besparelser, de næsten overhovedet kunne og, synes vi, en gang imellem mere end tilladeligt. Forleden erfarede jeg, at en kommune har måttet lukke en svømmehal ved kommunens største skole, hvor man bl. a. underviste de store årgange, men også handicappede. Det er egentlig rystende at tænke på, hvem der nu skal betale, og hvad de skal betale på grund af de besparelser, kommunen er inde i. Jeg anser ikke deres muligheder for yderligere at spare for at være ret store, så der er faktisk kun én vej tilbage, og det er at forhøje skatteprocenterne.

Vores holdning over for dette forslag er selvfølgelig som over for de andre, at vi vil se på det under ét, men vi vil med særdeles stor interesse kigge på, hvordan denne udligningsordning skal gennemføres.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med et par bemærkninger om de forhandlinger, der forud for fremsættelsen af lovforslaget har været ført med de kommunale organisationer. Det er klart, at et lovforslag, der lægger øgede byrder, i hvert fald i et vist omfang, på kommuner og

amtskommuner, ikke vækker begejstring, men det er korrekt at sige, at der ikke alene er forståelse, men også accept af lovforslaget fra de kommunale organisationer.

Jeg tror, det er rigtigt, at vi gennemfører lovforslaget, også ud fra den betragtning, at det er vigtigt, at kommuner og amtskommuner har et direkte økonomisk medansvar og dermed også et stærkere politisk og administrativt medansvar for, at der gøres en indsats for at få ungdomsarbejdsløsheden reduceret mest muligt.

Med det kendskab, jeg har til den kommunale verden, er jeg helt overbevist om, at det er rigtigt med et sådant økonomisk medansvar og et deraf følgende klart politisk medansvar for, at der sker noget.

Jeg vil også godt erindre om, at et meget stort antal kommuner, før lov nr. 488 kom, frivilligt havde afsat beløb og startet betydelige indsatser op som udtryk for det medansvar, de følte for at få løst et meget vigtigt problem. Jeg tror derfor ikke, at det, bortset fra at det altid vækker bekymring, at udgifterne stiger, vækker principiel bekymring i kommunerne, at de også har et økonomisk medansvar.

Så vil jeg gerne gøre en bemærkning om det, som meget forståeligt har interesseret mange ordførere, nemlig hvordan det totale økonomiske resultat for kommunerne bliver, og jeg ville naturligvis ønske, at jeg var i stand til i dag præcis at fortælle, hvad kommunerne og regeringen i fællesskab vurderer at den endelige økonomiske belastning for kommunerne af den samlede pakke bliver.

Der er nogle foreløbige skøn over den kommunale økonomiske byrde i denne forbindelse, men der er ikke et endeligt resultat, og i det øjeblik et endeligt resultat foreligger, er det klart, at udvalget vil blive underrettet om det resultat, man er nået frem til. Vi lægger megen vægt på, at denne vurdering bliver en fælles vurdering for ministrene, regeringen, og de kommunale organisationer, sådan at det ikke starter med, at der er uenighed i vurderingen på et centralt område.

Jeg tror også, det er rigtigt, at jeg her gentager, hvad der er sagt i forbindelse med forhandlingerne med de kommunale organisationer, nemlig at det ikke er regeringens hensigt, at staten ved den samlede indsats her skal spare på kommunernes bekostning. Der er heller ingen grund til at frygte, at det bli-